



ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

# BARTOLOMEJ

ROČNÍK VI.

ČÍSLO 8

AUGUST 1998

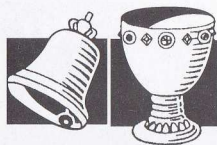


*Nanebovzatá Panna Mária, oroduj za nás*

**FARSKÁ KRONIKA OD 10. 6. 1998 DO 9. 7. 1998****Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:**

Kristína Kohútová  
Michal Benček  
Michaela Benčeková  
Eva Benčeková  
Michal Novodomský  
Martin Jakubis  
Simona Kopálová  
Zuzana Molnárová  
Miriam Cicková  
Laura Štrkačová  
Ivan Brand  
Andrej Skok  
Laura Ďuriačová  
Karin Fábryová

Petra Rolinčinová  
Dominik Meliško  
Michaela Urbanová  
Eva Uríčová  
Karolína Hlinková  
Veronika Hlinková  
Andrej Kónya  
Peter Hyll  
Michaela Vojtilová  
Andrej Jeleň  
Denis Leonov  
Laura Modrianska  
Branislav Hubáč  
Damián Čechmánek

**Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:**

František Gombár a Daniela Pišová  
Jozef Čaprnka a Mária Jankulová  
Milan Kohút a Eva Štilhammerová  
Miroslav Cicko a Alžbeta-Libuše Csicsiová  
Marián Čaládik a Emília Koryťáková  
Lubomír Oboňa a Silvia Falatová  
Slavomír Svitok a Silvia Antášová  
Peter Bakai a Stanislava Caňová  
Ján Čertík a Miroslava Bálašová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:**

Florián Meliško 68 r.  
Jozef Vanek 87 r.  
Ján Lukáč 74 r.  
Štefan Jenis 71 r.  
Marián Líška 55 r.  
Jozef Minarovič 78 r.  
Igor Souček 38 r.  
Elena Součeková 37 r.  
Margita Štangová 58 r.  
Daniel Laczko 31 r.

Anna Dérerová 90 r.  
Časlava Senková 75 r.  
Eva Nemcová 83 r.  
Helena Karasová 81 r.  
Július Žak 74 r.  
Marta Tkáčová 45 r.



Odpočinutie večné daj  
dušiam, Pane ...



## „Môj malý, budem s tebou“

Na úvod pre oživenie všeobec-  
nú informáciu o dogme  
Nanebovzatia: MÁRIA BOLA  
VZATÁ S DUŠOU I TELOM DO  
NEBA. Túto pravdu Cirkev verí  
už 2000 rokov, no ako dogma  
bola vyhlásená až 1. novembra  
1950 Píom XII. Boh nemohol  
nedovoliť, aby telo Márie, ktorá  
nosila jeho Syna, podľahlo roz-  
kladu v hrobe.

Odchádzal človek, Pane, neviem kde,  
aby prežil neviemaký dôležitý okamih  
svojho života.

Sklonený k svojej starej matke,  
nežne ju objímal  
a ona ho objímala ešte nežnejšie.

Potom mu zdvihla tvár do svojich  
traslavých rúk a zašeptala:  
„Choď môj malý, ja budem s tebou.“  
Nastalo dlhé ticho... Potom dodala:

„Veríš tomu?“

„Áno, mama“, odpovedal.

Odišiel.

A ona ho sprevádzala oroseným pohľadom.

Neskôr mi ten človek povedal,  
že vždy to bývalo takto,  
keď odchádzal niekam ďaleko  
a že v ťažkých chvíľach  
bolo preňho posilou  
pomyslenie, že ho matka  
sprevádza svojou láskou.

Hneď, ako som prečítal tento príbeh,  
predstavil som si Máriu, ako to hovo-  
rí každému z nás. Ona síce odišla,



ale predsa je stále s nami a vedie  
nás k svojmu Synovi. Je ako stará  
ženička, na ktorú často zabúdame,  
ale v ťažkosti sa na ňu obraciame s  
vierou v jej skúsenosti i silu príhovo-  
ru. Mária nás doslova za ruku vedie k  
Ježišovi, sprevádza nás svojim oro-  
seným pohľadom. Naše životné ces-  
ty sú často klukaté a tienisté, no  
Mária na nás nezabúda. MÁRIA,  
CHCEME BYŤ TVOJIMI VERNÝMI  
SYNMI A DCÉRAMI!

**Norbert Ďurdík, diakon**



# AKO BOLÍ BOLEŠŤ

„Prosím vás, pomôžte mi znovu začať sa modliť!“ To boli prvé slová našej priateľky Stázkiny v telefóne. Jej sestra s rodinou v Uzovských Pekľanoch na východe je jednou z postihnutých rodín tohoročnými júlovými povodňami. „Dostala som šok, keď som navštívila túto dedinu, ak ju teraz možno tak nazvať. Ide mi srdce odtrhnúť, už nevládzem.“ Stázkine slová prerušovali vzlyky a plač. „V priebehu polhodiny od zvlášť hrozného mraku sa privalom rútila päť i viac metrová vlna vody a brala so sebou - príbytky, periny, nábytok, zvieratá, ľudí... Akoby všetci onemeli od hrôzy.“ Keď po pár dňoch naša priateľka prišla do Uzovských Pekľian, naskytl sa jej iný pohľad, než bola informovaná a preto nám volala... Je hlboko veriaca, a predsa ju to tak zasiahlo.

Postihnutí ľudia veria, že jedine dobrotivý Boh pomôže vyliečiť bolesť, ktorá im zostala. Lekári v nemocniciach obetavo zachraňujú životy. /Aj Stázkinho švagra na ÁRE/. Hmotné veci, zásoby, stavby - to všetko ide časom nahradíť, aj keď budovanie príbytkov bude prebiehať ešte dlhé roky. Treba vyliečiť bolesť duše, pomôcť i modlitbou pri navrátení do bežného života a pri strate najbližších. Pamätajme na prosiace oči ich detí. Pomôžme modlitbou s vierou v srdci, keď ich ústa onemeli. Ale nielen u obyvateľov tejto dediny, ale aj v Jarovniciach a v iných mestách Slovenska, Česka a inde. Táto výzva neplatí len pre prírodné živly, prechádzame aj rôznymi inými skúškami v živote. Majme pripravené a nasmerované srdce na Pána Boha v každej chvíľke svojho života. Usporiadajme si svoje svedomie a vzťahy s najbližšími. Čo keď už zajtra nebudem mať možnosť rozprávať a napraviť niečo, čo som dnes pokazila, niekomu u-



blížila, neodpustila? Môže to byť moja aj tvoja posledná chvíľka. Prajme si Božiu lásku, aby sa v nej všetko dobré napĺňalo, zlé očisťovalo a posvätilo. Aj ty podaj svoju diaň, srdce postihnutým, preukáž im milosrdenstvo aj skutkom.

Veľmi to potrebujú.

Katka, Anka

Z farnosti dekanátu Prievidza pri zbierke v nedeľu 2. 8. 1998 boli vyzbierané na pomoc postihnutým povodňami na východnom Slovensku tieto sumy: 1. Bojnice 57 150 Sk, 2. Nedožery-Brezany 28 000 Sk, 3. Handlová 27 000 Sk, 4. Chrenovec 22 300 Sk, 5. Kanianka 16 000 Sk, 6. Kľačno 3 100 Sk, 7. Koš 9 400 Sk, 8. Lazany 30 000 Sk, 9. Nitrianske Pravno 18 650 Sk, 10. Prievidza farský a mariánsky kostol 63 200 Sk, 11. Prievidza piaristický 31 200 Sk, 12. Sebedražie 15 000 Sk, 13. Tužina 5 100 Sk, 14. Prievidza-Veľká Lehôtka 16 000 Sk. Spolu 342 100 Sk.



**Dnes na slovíčko s diakonom Norbertom ĎURDÍKOM**

## **KŇAZ JE DLAŽBOU, PO KTOREJ IDÚ ĽUDIA K BOHU**

*Bez mikrofónu sme p. diakonovi Norbertovi Ďurdíkovi z Partizánskeho - časť Šimonovany položili pár otázok počas jeho prázdninovej praxe v našej farnosti. Veľmi ochotne súhlasil a my vám prinášame jeho odpovede:*

**1. Pán diakon, prosím vás, prezradte nám niečo bližšie o vás, o vašom živote a ceste k Pánovi cez čoraz viac sa približujúce kňazstvo.**

Začnem tými všeobecnými údajmi: pochádzam z Partizánskeho - časť Šimonovany. Mám 24 rokov, som po piatom ročníku štúdia teológie. Do svojho rodného mesta sa vždy rád vraciam, lebo tam mám blízkych priateľov, známych. Čo vám poviem o svojom živote? Pochádzam z celkom normálnej rodiny - ako každá iná so svojimi radosťami i ťažkosťami. Nad tým, že sa chcem stať kňazom, som začal rozmýšľať až ako 17 ročný. Musím ešte podotknúť, že som ministroval od desiatich rokov, no na kňazstvo som zatiaľ ani nepomyslel. Ťažko povedať, aké boli príčiny tohto rozhodnutia, no v prvom rade to bol Boh.

**2. Čo vás najviac prekvapilo i sklamalo za päť rokov štúdia v seminári?**

Zistil som, že aj v seminári sú ľudia s mnohými kladmi, ale aj chybami. Nemôžem povedať, že by som bol počas seminára dajako vážne sklamaný. Prekvapilo ma to, že človek

aj vstupom do seminára zostáva človekom so svojimi chybami a nezotrie ich z neho ani kňazská vysviacka.

**3. Vaše spomienky na prijatie sviatosti diakonátu?**

Veľmi dobre si pamätám, ako som sa snažil sústrediť na obrady vysviacky. Je to dôležitý okamih, ktorý prejde veľmi rýchlo. Pamätám si, ako sme ležali na zemi cez Litanie ku všetkým svätým a myslel som na slová exercitátora, ktoré nám hovoril na duchovných cvičeniach pred diakonskou vysviackou. Predniesol nám veľmi peknú meditáciu o dlažbe chrámu. Kňaz je tiež dlažbou, po ktorej ľudia idú k Bohu. Tých spomienok je však oveľa viac, ale nedajú sa všetky opísať.

*Keď sa Pán ujme v srdci, je jak kvet túžiaci po slnečnej žiare. Nuž plyň, lúč, z hlbín dňa, čo rozum nepochopí hneď, a na môj breh sa opri, budme v páre.*

**/K. Wojtyła/**

Prajeme vám, pán diakon, aby vaše dozrievanie ku kňazstvu bolo naplnením Božej vôle.

**Prípravila Kristína**





## NIE SILOU, NIE MOCOUB, ALE MOJÍM DUCHOM

Také bolo heslo tohoročnej charizmatickej konferencie vo Zvolene. Prišli sem tisíce Božích detí, aby pili z prameňov živej vody. Napĺňali sme sa Božím slovom, Eucharistickým Ježišom a vzácnymi slovami prednášateľov a tých, ktorí vydali svedectvo o Božej Láске, ktorá veľmi zmenila ich životy. Prof. Jozef Vrabec vo svojom pokročilom veku stále naplnený radosťou hovoril o trojakej radosťi kresťana: 1. prirodzenej, 2. sociálnej, 3. nadprirodzenej v Duchu Svätom. Radosť máme, keď máme spoločenstvo s Bohom a spoločenstvo s blížnymi. Boh nám dal návod na šťastný život. Sú to jeho prikázania a blahoslaivenstvá. Aj keď nás trápia choroby alebo niečo iné, Božia prítomnosť v našom srdci nás robí šťastnými. P. Eliáš Dohnal hovoril o hľadaní Pána, volaní k Pánovi, poslušnosti Božej vôle a konaní Božích skutkov. Máme chváliť Pána, že On vedie víťazný boj. Kto miluje - má radosť. Anglický hosť, Roy Hendy, vyzdvihol Ježišov kríž. Ak máš problém, pozri na kríž. Ježiš ťa

miluje, ver mu, miluj ho a poslúchaj ho. Jednu sv. omšu slúžil otec biskup Mons. Rudolf Baláž spolu s mnohými spolubratmi kňazmi, jednu otec biskup Hnilica a jednu zvolenský dp.dekan. V homílii sa každý svojím osobitným spôsobom prihovril prítomným. Otec biskup Baláž venoval po sv. omši čas na otázky prítomných, ktoré zodpovedal občas aj s humorom. Celé tri dni bol zimný štadión naplnený mladými, staršími i celkom staručkými, ale aj chorými a zdravými. Božia láska však prúdila ako mocný oceán, keď sme sa vručne modlili jeden za druhého a navzájom sa požehnávali. Prítomný Ježiš nás liečil predovšetkým sviatosťami zmierenia a Eucharistie, ale tiež veľmi viditeľným spôsobom, keď sa bratia a sestry stále na seba usmievali a nadväzovali nové priateľstvá. Bol to veľký oheň Ducha Svätého, ktorý sme si niesli domov.

Nech je zvelebený Boh, ktorý nás v Kristovi požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním. **E. P.**

## MYŠLIENKY O ZRENÍ

Zrelosť, to je zostupovanie do skrytého jadra, vrstvy obrazotvornosti opadávajú akoby lístie obsiahnuté v kmeni, tichnu také bunky, cez ktoré citlivosť ešte bdie, a telo svojím vlastným splnom dosahuje brehy jesene - zrelosť, to je prenikanie hĺbkou, duša je väčšmi zmierená s telom, väčšmi sa protiví smrti, znepokojená o zmŕtvychvstanie. Zrelosť na ťažké stretnutia.

Zrelosť je taktiež bázeň. Konečný cieľ dorábania je obsiahnutý už v jeho počiatku - počiatkom múdrosti je bázeň - ale spočíva už na iných vrstvách tej istej pôdy, vtedy nebýva potrebou ujst, je priestorom, ktorým sa meria veľkosť. Vnikáme do tohto priestoru, vzdalujeme sa od onoho počiatku a tak sa pomaly vraciame: zrelosť je totiž v láske, ktorá bázeň mení.

Karol Wojtyła



DEVÄŤDESIAT ROKOV OD PRÍCHODU PRVÝCH SESTIER

## KONGREGÁCIE DCÉR BOŽSKEJ LÁSKY DO PRIEVIDZE

/2. časť/

*Prievidza - Kláštor Najsvätejšieho Srdca Panny Márie /1908-1950/*



*S.M. Silvia - so žiačkami Ludovej školy v Prievidzi.*

Kláštor bol založený v r. 1908. Sestry v duchu Matky zakladateľky prehlbovali a upevňovali Božie kráľovstvo v dušiach detí, ktoré im boli zverené. Najväčší dôkaz kládli sestry na výchovu a usmerňovanie náboženského života. Sestry vyučovali na národnej škole, ktorá bola 8-triedna až do r. 1931, kedy sa otvorila štátna meštianska škola.

Potom mala naša škola päť tried. V prvej triede bolo až 70 detí. Názov školy bol - RÍMSKO-KATOLÍCKA DIEVČENSKÁ LUDOVÁ ŠKOLA. Riaditeľkou bola S. M. Irenea Vavrová, rodáčka z Prievidze. Zo začiatku navštevovali našu školu aj dievčatá, aj chlapci. Neskôr len dievčatá. Žiačky pokračovali v štúdiu v štátnej škole. V Prievidzi učili: S.M. Klaudia, S.M. Augustína, S.M. Ella, S.M. Vojtecha, S.M. Honesta, S.M. Tadea, S.M. Hermelanda, S.M. Norburga. Sestry sa menili, vždy učilo päť sestier. Podľa potrieb provincie prechádzali aj na iné miesto v provincii. Sestry vyučovali aj na štátnej meštianskej škole. S.M. Augustína slovenský jazyk, dejepis, zeme-  
pis, prírodopis. Vyučovali súkromne hudbu /klavír, husle/, ručné práce a jazyky. Organizovali náboženské spolky. Vyučovali náboženstvo nielen na našej škole, ale aj na štátnej meštianskej škole. Najmä S.M. Anunciáta, S.M. Celina, S.M. Stanislava.

Otvoril sa internát pre žiačky stredných škôl - gymnázia a ekonomickej školy. Počet ubytovaných dievčat bol asi dvadsať. Správkynou internátu bola S.M. Karmela Borková. Internát bol otvorený v r. 1940. V r. 1942 prevzali sestry prá-



cu v Okresnom detskom domove. Varili, prali, aj vychovávali deti. Pod svoje vedenie prevzali cez zimné mesiace študentskú menzu pre študentov gymnázia.

Do r. 1918 sme mali v Prievidzi materskú školu, ale pre nedostatok slovenských učiteliek sa zatvorila. V r. 1940 sa opäť otvorila. Deti vychovávali naše sestry: S.M. Krescencia, S.M. Cherubína, S.M. Regina a riaditeľkou bola S.M. Silvia Hlaváčová. Materská škola mala tri triedy. V triede bolo 35 - 40 detí od 3 - 6 rokov. Najmladšie deti boli v jednej triede, chlapci aj dievčatá. Jedna trieda bola pre staršie dievčatá a jedna pre chlapcov. Sestrám pomáhali pestúnky. Výchova v škôlke bola od 8. 00 do 11. 00 a od 13. 00 do 15. 00. Rodičia neboli nútení dávať deti do predškolskej výchovy, ale chceli a veľmi radi. Cez obed chodili deti domov. Sestry učili deti spievať, modelovať, kresliť, nacvičovali s nimi divadlá a rôzne verejné vystúpenia, na ktoré sa deti i rodičia veľmi tešili. Mali veľký úspech. Predovšetkým privádzali deti k Bohu - modlitbami, náboženskými piesňami, slávnosťami pred cirkevnými sviatkami. Kláštor aj školy boli v r. 1950 násilne zatvorené.

Pri čítaní týchto riadkov ste si mnohí určite

pripomenuli roky strávené v škole alebo internáte, kde vyučovali naše sestry. Ak by ste si spomenuli na zaujímavé zážitky vyučovacieho alebo výchovného procesu, budem veľmi rada, aby ste sa s nimi podelili a napísali nám. Budem vďačná aj za fotografie z tejto doby, za vtipné príbehy, piesne alebo básne, ktoré ste sa učili. Na stretnutie 12. septembra sa veľmi tešíme.

**Pripravila Sr. Daniela, FDC**

*/dokončenie v budúcom čísle/*

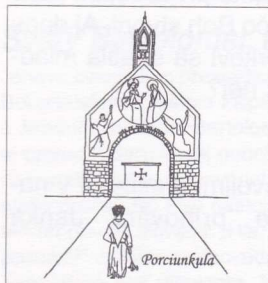


S.M. Regina, Silvia a Cherubína učiteľky v materskej škole.





## VEĽKÉ VECI SME SLÚBILI, ALE VÄČŠIE VECI BOLI SLÚBENÉ NÁM



S radosťou v srdci vám oznamujem, že dňa 16. augusta 1998 o 10.00 vo Františkánskom kostole sv. Jakuba v Trnave zložím svoje prvé rehoľné sluby čistoty, chudoby a poslušnosti. Menší brat fr. Tobiáš Jaroslav Gál zo spoločenstva mladých v Prievidzi a ostatní jedenásti spolubratia františkáni.

**TAM Z TŮŽBY PO NEBESKÝCH DAROCH POVEDIA  
BOHU SVOJE PRVÉ ÁNO.**

### TÉMY DUCHOVNEJ PRÍPRAVY NA VEĽKÉ JUBILEUM PRE ROK 1998

August: Pôsobenie Ducha Svätého v hierarchii, laikoch a rehoľníkoch. Mravný zákon.

### ÚMYSEL APOŠTOLÁTU MODLITBY

August: Aby Duch Svätý vzbudzoval vo svete opravdivých a radostných svedkov živého Boha. Aby sa oznamovacie prostriedky všade stali nástrojom evanjelizácie.

## SAMARITÁNSKY BALZAM

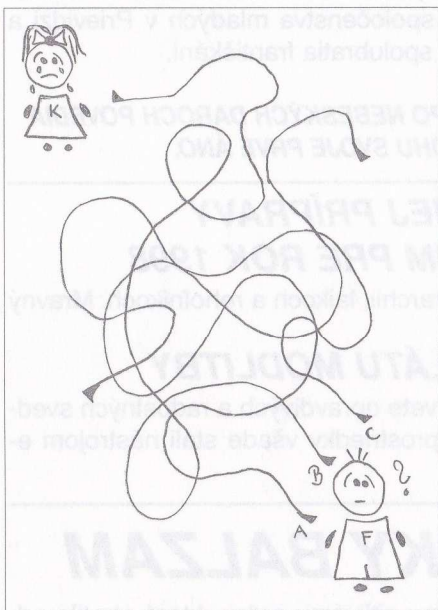
Možno poznáte ten starý ľudový liek. Pripravuje sa podľa Sv. písma z oleja a vína. Je lacný, jeho príprava je veľmi ľahká a keď sa ním potrie boľavé údy, vraj sa im ulaví. Olej je znakom dobroty, víno znakom sily a odvahy. Keď zmiešame tieto čnosti, dostaneme balzam na liečenie chorôb duše. Trochu vína a oleja zarmútenému srdcu, ktoré sa domnieva, že naň zabúdajú a ním pohrdajú, a preto od iných bočí. Láskavé a dôverné slovo by ho uzdravilo. Dajte trochu balza-

mu citlivému srdcu, ktoré stratilo odvahy do činnosti, pretože sa sklamaľo alebo niečo pokazilo. Slovo povzbudenie a dobrotivosti mu vráti chuť do práce. Choroby duše a srdca sa neliečia vedou z kníh. Jedine nežnosť priam materská ich zahojí. Patrí sem: nepatrná služba, prívetivosť, bozk lásky, obnovenie dôvery alebo maličký darček. Všetci sa staňme lekármí srdca, ale najmä vy, ktorí vediete nesmrteľné duše do neba!

**/P. J. Robert: Nenápadné čnosti/**

**MILÉ DETI !**

Vstúpili ste do druhej polovice prázdnin. Mnohí oddychujete pri vode, iní zase čerpáte silu na horách a vnímate krásnu scenériu toho, čo Boh stvoril. Aj dnes vám Monika pripravila niečo pre váš dobrý postreh: Ferkovi sa stratila mladšia sestrička Katka. Pomôžeš mu nájsť správnu cestu k nej?



Dnes sa vám svojimi kresbami v našom časopise prihovára Janka Vanková

Kráčajme vo svetle Pánovom /Iz 2, 5/

**ROZHOVOR  
PRED SPOVEĎOU**

Pred spovednicou je preplnené. Dvaja chlapci si čítajú na lístochu, kde si napísali svoje hriechy: - Koľko máš hriechov? pýta sa väčší. - Trinásť. A ty? - Ja ich mám iba päť. Ale tie sú! - Tak, ty hriešnik, radšej mlč a poriadne ich ľutuj.- Aj deti poznajú, že nie sú všetky hriechy rovnaké.



## **Sviatok Nanebovzatia Panny Márie - 15. august**

Dňa 1. novembra 1950 pápež Pius XII učenie, že Panna Mária bola s telom a dušou vzatá do nebeskej slávy, vyhlásil ako článok viery. Na východe sa tento článok slávil čoskoro po Efezskom koncile r. 431. Cisár Maurícius /582-602/ stanovil 15. august ako štátny sviatok.

## **Svätý Bartolomej, apoštol, patrón farského kostola - 24. august**

Jánovo evanjelium prezrádza, že Natanael - Bartolomej pochádzal z galilejského mestečka Kány. Bol priateľom apoštola Filipa. Oba očakávali Mesiášov príchod. Preto, len čo sa Filip zoznámil s Ježišom, vyhľadal Bartolomeja a povedal mu: „Našli sme toho, o ktorom píše Mojžiš v Zákone, aj proroci.“ Bartolomej nebol z tých, čo by tak ľahko uverili a okrem toho nemal o Nazarete dobrú mienku, preto odpovedal priateľovi pochybovačne otázkou: „Či môže z Nazareta pochádzať niečo dobré? No Filip násťojl: „Poď a uvidíš.“ Išiel sa teda presvedčiť. Keď prichádzal k Ježišovi, ten ho privítal slovami: „Hľa, prv Izraelita, v ktorom niet klamu.“ Natanael sa spýtal: „Odkiaľ ma poznáš?“ Ježiš mu odpovedal: „Prv, než ťa Filip zavola, videl som ťa, keď si bol pod figovníkom.“ Tieto slová boli dôkazom, že Ježiš je viac ako obyčajný človek. Ohromený Natanael vyhlásil: „Rabbi, ty si Boží Syn! Ty si kráľ Izraela!“ Ježiš mu potvrdil túto vieru a prisľúbil ešte ďalšie dôkazy. A Natanael bol spolu s ostatnými apoštolmi naozaj svedkom Ježišových veľkých slov i jeho veľkých skutkov, až po zmrŕtychvstanie, nanebovstúpenie a zoslanie Ducha Svätého. Stará kresťanská tradícia kladie jeho misionárske cesty na Stredný východ od Malej Ázie až po Indiu. Všetky najstaršie životopisy hovoria o mučeníckej smrti apoštola Bartolomeja a to v Arménsku. Bartolomej zomrel mučeníckou smrťou a vyobrazuje sa s veľkým nožom ako nástrojom svojho umučenia.



*Miesto, kde je uložené telo sv. Bartolomeja, patróna prievidskej farnosti - Bazilika sv. Bartolomeja, Tiberský ostrov v Ríme /obr. poskytol M. P./*

**POD FARSKÝM MIKROSKOPOM:**

**V sobotu 27. júna** sa na kláštore ihrisku piaristov uskutočnil volejbalový turnaj zmiešaných družstiev /chlapci a dievčatá/. Výsledky: A. skupina: Scholae Piae III - Scholae Piae I 0:2, Bartolomej II - Scholae Piae III 2:0, Scholae Piae I - Bartolomej II 2:0. Poradie: 1. Scholae Piae I, 2. Bartolomej II, 3. Scholae Piae III. B. skupina: Scholae Piae II - Oslany 2:0, Bartolomej I - Scholae Piae II 2:1, Oslany - Bartolomej I 0:2. Poradie: 1. Bartolomej I, 2. Scholae Piae II, 3. Oslany. Pretože z turnaja odstúpili Scholae Piae II, hralo sa aj o postup do semifinále: Oslany - Scholae Piae III 2:0.

Semifinále: Bartolomej I - Bartolomej II 0:2 /10:15, 8:15/, Scholae Piae I - Oslany 2:0 /15:5, 15:4/. Finále: Scholae Piae I - Bartolomej II 2:1 /6:15, 15:7, 15:5/. Konečné poradie: 1. Scholae Piae I, 2. Bartolomej II, 3. Bartolomej I a Oslany, 5. Scholae Piae III. Víťazné družstvo tvorili títo hráči: Martin Karpíš, Ondrej Karpíš, Pavol Masarik, Miriam Straková, Jozef Šimkovič st., Mária Tatranská. Ceny pre účastníkov turnaja sponzoroval dp. páter Pavol Kollár, SchP. Martin Karpíš.

Miništrantská liga - 4. ročník. JUNIORI - tabuľka po základnej časti: 1. Kanianka 12 10 0 2 96:35 28 /2/, 2. Real Bartolomej 12 6 0 6 82:90 18 /0/, 3. Scholae Piae 12 6 0 6 66:48 16 /2/, 4. FC Lehôtka 12 2 0 10 45:116 -5 /11/. V zátvorke sú odrátané body. Finále: Kanianka - Real Bartolomej 8:8 a 4:1 na penalty, 18:8. O 3. miesto sa nehralo, pretože Lehôtka nenastúpila. Konečné poradie sezóny 1997/98: 1. Kanianka, 2. Real Bartolomej, 3. Scholae Piae. Najproduktívnejší hráči: 1. Ján Komoš /Kan./ 58 b. /26 gólov + 32 asistencií/, 2. Martin Martiška /Real/ 53 b. /30+23/, 3. Peter Kurbel /Kan./ 52 b. /23+29/. SENIORI - posledný zápas sa skončil 4:4. Konečná tabuľka: 1. FC Bartolomej 6 2 2 2 18:15 8 /0/, 2. Scholae Piae 6 2 2 2 15:18 6 /2/. Najproduktívnejší hráči: 1. Juraj Orlík - 8 /2+6/, 2. Peter Tomovič /obaja FC/ - 7 /4+3/, 3. Ondrej

Karpíš - 6 /3+3/ a Peter Schmidt /obaja Sch./ - 6 /4+2/.

**Martin Karpíš**

**5.-12. júl** sa stal pamätným týždňom pre 40 dievčat z celého Slovenska. Duchovnými cvičeniami ich sprevádzal páter Czeslaw. Náš zbor Bartolomejčatá pod vedením svojej vedúcej Zuzany Orlíkovej a managerky Angely Pažickej absolvoval kondičné spevácko-duchovné sústreďenie vo farskom centre v Bošanoch od 25.7.-1.8. O žalúdky 33 mladých sa obetavo starali kuchárky Andrea Ťažiarová, Andrea Tomčanyová spolu s Martinou Bratkovičovou, ktorá bola pripravená dávať prvú pomoc. Dp. farár J. Bagin a diakon Norbert Ďurďík horlivo vyprosoval Božie požehnanie a každý z mladých sa usiloval robiť radosť druhému. Vo štvrtok 30. júla boli na peknom výlete v Nitre, kde spolu s našim dekanom J. Bednárom a sestrou Danielou, FDC si prezreli bohatú diecéznu knižnicu a kňazský seminár sv. Gorazda. Veľmi milé bolo stretnutie s P. Jánom Lichtnerom, Sch. P., kde sa veselo spievalo. V piatok večer v susednej obci Chynoranoch zbor predviedol, čo sa za týždeň naučil. V sobotu dopoludnia bol čas na odchod domov s bohatými duchovnými zážitkami z radostného spoločenstva, ktoré sa na tomto stretnutí prehĺbilo.

Nie všetky prázdninové dni boli naplnené oddychom. Prievidzská mládež pracovala na prestavbe nášho nového mládežníckeho domu - TRNKY. Heslo brigády znelo: „Tu robota nájde každého.“ Ďalšie informácie o TRNKE vám poskytneme v budúcom čísle. **JAMJ**  
**Dňa 14. júla** bol vypravený „Vlak lásky“ zo Slovenska do Lúrd z Rodiny Nepoškvrnenej, ktorú vedie Sr. Bernadeta Pánčiová z Vrčka. Našich čitateľov srdečne pozdravil p. biskup Mons. ThDr. František Tondra. Bližšie o rozhovore s otcom biskupom i o tejto vzácnej púti sa dočítate v niektorom z najbližších čísel časopisu. **A. V.**



**RUBRIKA RUŽENČIAROV:**

## PŮŤ K MATKE

Dlho som rozmýšľal, aký názov dám tejto svojej „cestovnej správe“, smerujúcej k don Boskovej Pomocnici, Panne Márii lasaletskej, lurdskej, fatimskej, čiernej. Veď ide o jednu jedinú Pannu a Matku, ktorá nosila, porodila a dala nám Syna večného Otca. Panna Mária s rôznymi prívlastkami, ale je to vždy jediná a tá istá, naša milá a drahá Matka Panna Mária. A tak s dovoľením sestry J. Kurkinovej použijem titul jej sprievodcu „Púť k Matke“ ako najvyššitznejší pre túto veľkú cestu. Priznám sa, že vzhľadom na svoj pokročilý vek a tiež vyskytujúce sa zdravotné problémy, bál som sa zúčastniť 14 dňovej púte /nocľahov v autobuse, dlhé cestovanie, horúčavy, zmena v stravovaní, .../. No veľká túžba ešte raz byť v Lurdoch a konečne vo Fatime, v menej známom La Salette a ešte menej poznanom Montserrat, ma veľmi pobádala: Chod! Do účasti ma, ako sa hovorí „dotlačil“, či povzbudzoval náš dp. dekan Ján Bednár. Ďakujem mu. A tak sa nás 37 pútnikov s CK Slovakotrans, p. Patrovičom vydalo na dlhú púť.

Najprv však predstavím nášho duchovného vodcu na púti, ktorým bol nám dobre známy bývalý bojnícky dp. kaplán Peter Matko. Každý deň, vždy na inom mieste, slúžil sv. omšu, s ním sme sa denne modlili ranné chvály, sv. ruženec, večerné chvály, a podľa potreby nám očisťoval dušu. Kostolníčil som mu i ministroval /foto v skrinke RB vo vchode farského kostola č. 1,2 a 3/. Sprievodkyňou nám bola mladučká Ľubica Mokrišová, ktorá nás v priebehu cesty i na miestach púte informovala o histórii, pamätihodnostiach a starala sa spolu s obetavým p. Patrovičom o občerstvenie a stravu počas jazdy, i na miestach odpočinku. Odchádzame - nastupujeme púť. „Pod tvoju ochranu sa utiekame svätá Božia Rodička ...“ zaznelo zborove z úst pútnikov, keď sme „odštartovali“ našu veľkú púť 6. júna 1998 o 13. h. od farského kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi. Prijemné počasie dávalo nádej na úspešnú púť. Ďalších pútnikov priberáme v Novákoch, Oslanoch, Partizánskom, Piešťanoch a v Trnave. Prvá zastávka na oddych a občerstvenie bola pred Bratislavou v Zelenči. Prechádzame hlavným mestom, lúčime sa s ním i drahým Slovenskom. Prichádzame na hraničný prechod Berg. Pasová kontrola, jediná počas celej púte. Všetko je v poriadku. Pokračujeme v ceste Rakúskom cez Wolfsthal, Heinburg, Schwechat, Viedeň a 440 km dlhou trasou do Talianska na Tarvisio. Na ceste je zastávka na večeru. Nad nami sa črtajú nočné vrcholky Álp.

### **MILÁNO - ADMINISTRATÍVNE CENTRUM LOMBARDIE**

Po Ríme je druhým najväčším mestom Talianska s 1 800 tis. obyv. Ideme do centra mesta na námestie Piazza del Duomo a obdivujeme krásny dóm Duomo St. Maria della Grazia - najväčšiu gotickú stavbu v Taliansku. Stavba dómu trvala celých 700 rokov. Najvyššia z vežíčiek má 108 m. Na nej stojí zlatá socha Madony. V chráme, ktorý je rozdelený 58 stĺpmi do 5 lodí, sa nachádza vyše 200 sôch, známa „Posledná večera“ Leonarda da Vinciho patrí k dominantám chrámu. V krypte kostola sú uložené relikvie milánskeho arcibiskupa



Karola Boromejského. /Dóm foto č.4/. Prezreli sme si svetoznámu operu Teatro La Scala, stredisko európskeho operného života a obdivovali sochu Garibaldiho, bojovníka za zjednotenie Talianska /foto č.5/. Predpoludním sme pokračovali do ďalšieho významného talianskeho mesta Turín, centra piemontskej oblasti.

### **TURÍN - MESTO DON BOSCA - MESTO SALEZIÁNOV /foto č. 5a/**

Zastavili sme sa priamo pred bazilikou Panny Márie Pomocnice kresťanov, súsosia don Bosca /foto č.6/ a centra saleziánov. Vedúci púte s dp. kaplánom išli k saleziánom vybaviť prehliadku Turínskeho plátna, areálu centra saleziánov a svätú omšu. Ostatní sme si zatiaľ prezreli nádhernú baziliku. Pátral som po mojich dvoch bratoch, ktorí boli so mnou v r. 1938-40 v Šaštíne, kvadjutorov Sersena /foto č.7/ a Minára. Potešil som sa stretnutiu po 18. rokoch, kedy som bol 5 dní ich hosťom v Turíne. Nasledovala náročná pešia cesta Turínom k Turínskemu plátnu. Bola to skoro trojhodinová obhliadka a premietanie diapoziťívov. Po návrate do ústavu saleziánov nám p. kvadjutor Minár ukázal priestory, kde žil, pracoval a zomrel don Bosco. Vzácná bola naša sv. omša priamo v don Boscovej kaplnke, kde on sám slúžieval sv. omše pre svojich chlapcov /foto č. 8,9/. Rozlúčka, nástup do autobusu a nočný presun do Francúzska. Plní krásnych dojmov z Turína, unavení v autobuse driememe a ani sme nezbadali, kedy sme prekročili taliansko-francúzske hranice. Iba p. Patrovič bdie druhú noc za volantom a vezie nás do prekrásneho pútnického miesta vo francúzskych Alpách.



### **LASALETTSKÁ HORA - BAZILIKA MATKY BOŽEJ**

Je šesť hodín ráno, 8. júna, tretí deň našej veľkej púte. Po 14 km „lezenia“ autobusom z údolia serpentínami na lasalettskú horu sa naraz ocitáme pred prekrásnou bazilikou v tichom, chladnom, ale krásnom prostredí vo výške 1800 m. Pod nami akoby perina snehobielej hmly, len v diaľke vykúkajú končiare Álp. Chvíľu je prekrásne jasno, v minúte sme zahalení v hmle. Navštívime baziliku, pri studničke sa pomodlíme krížovú cestu /foto č.11/ a spolu s českými bratmi, ktorí sú tiež na púti, slávime sv. omšu /foto č.12/. Na tejto hore sa 19.septembra 1846 zjavila Panna Mária dvom deťom: 11 ročnému Maximovi a 15 ročnej Melánii, ktoré vysoko v horách pásli dobytok. Mária sedela a tíško plakala. Plakala ako matka, ktorá prosí o obrátenie svojich detí. Bola oblečená v kroji,



ktorý sa tu nosil. Prosila o modlitbu ráno i večer a neskôr, aby sa nedela ctíla ako deň Pánov. Potom stála, pozerala smerom na Rím a jej prosba znela: „Nehrešte a nezlorečte proti môjmu Synovi.“ Zjavenie na úpätí hory Mont Planeau, počas ktorého deti videli Pannu Máriu plakať nad porušovaním najzákladnejších zásad náboženského života, trvalo pol hodinu. Obe deti dostali osobitné posolstvá. Prv, ako Mária začala hovoriť slovami, prehovorila k deťom aj k nám celou svojou osobnosťou. Mária vyžaruje svetlo Zmŕtvychvstania. Pri zjavení bola celá zo svetla. Deti to opísali tak, že najskôr videli ohnivú guľu, vo vnútri ktorej zbadali postavu ženy. Žiara Máriinej tváre bola taká silná, že oslepovala Melániu, ba Maxim sa vôbec nemohol dívať do jej tváre. Všetok jas vyžaroval z veľkého kríža, ktorý mala na hrudi. Pod ramenom kríža boli nástroje umučenia - z jednej strany kladivo, z druhej kliešte. Na ramenách Krásnej Pani visela ťažká reťaz, symbol hriechu a ľudskej

nespravodlivosti. Okraj šatky Krásnej Pani bol ozdobený ružami všetkých farieb, ruže ovíjali aj jej hlavu. Tu vidíme ten opravdivý ruženec /obr.13/. Slzy Panny Márie v La Salette sú pripomienkou slz, ktoré vyplakala na Kalvárii. Vidíme slzy v očiach Matky a predsa nepočujeme jej hlas, ako nehodné deti. Vtedajší biskup z Grenoblu, Philibert de Bruillard, päť rokov viedol cirkevno-právne skúmania týchto zjavení, ktoré Cirkev uznala v r. 1851. Základný kameň kostola bol položený 25. 5. 1852 a výstavba bola dokončená v r. 1865. V auguste 1879 bol kostol posvätený a dostal titul: Bazilika Matky Božej v La Salette.

Po trojhodinovom pobyte na lasaletskej hore, na ktorú by som sa rád znova vrátil na dlhšie, pokračovala naša púť do Avignonu, jedného z najkrajších, historicky cenných miest v južnom Francúzsku.

**Pripravil Ján Málík**

*/pokračovanie v budúcom čísle/*

## RUBRIKA MLADÝCH:

## *Lúče nádeje*

O: Pán Ježiš povedal: „Proste a dostanete.“ Často sa modlieme za to, aby sa niekto uzdravil, aby sa komusi niečo podarilo. Prosíme spolu s druhými, aby nám vyšla cesta, pobyt... Nerozumiem, aký má význam takto formulovaná modlitba, veď len Pán vie, ako je najlepšie, aby sa udalosti uskutočnili.

M: Najlepší vzor pre modlitbu nám dal Pán Ježiš v modlitbe Otče náš. V nej je veľmi dôležité zdôraznenie: Bud vôľa tvoja. Preto každý si musí byť vedomý, že Boh najlepšie vie, čo potrebujeme a čo je pre nás najlepšie. Keď sa modlíme s dôverou, dávame možnosť Bohu dať nám najlepší dar a seba disponujeme na prijatie všetkého z dobrej Otcovej ruky. Dobrá modlitba vždy obohatí prosácaho, lebo náš Otec je veľmi štedrý.

**Ján Bednár, dekan**





## **PRIAZNIVCI MLÁDEŽNÍCKEHO VYSIELANIA TRANS WORLD RÁDIA - SLOVAKIA!**



Hoci je leto, zdá sa, že počasie si zmenilo leto s jeseňou - prší a prší... Pre niekoho pokazená dovolenka, pre iného naopak - znamenie dobrej ú-

rody. Kiež by tieto pozemské dažde priniesli aj dažde duchovného požehnanja pre našu krajinu. Svet poskytuje množstvo lákadiel. V západných štátoch mladí vo veku 16-18 rokov odchádzajú do sveta. Tlak sveta je príliš silný, aby všetci zotrvali vo viere. Naozaj? Môžeme si myslieť, že situácia u nás nie je „až“ taká zlá, no ale aj k nám sa už valí podobný trend - „zžiť sa“ so svetom. A ako to u nás na Slovensku, medzi mladými ľuďmi vyzerať? Nikto presne nevie. Prenedávnom som získal štatistické údaje o „Sociálno-patologickej problematike mládeže v SR“ /r. 1995, 96, 97/. Pár z nich vyberám: - drogu už skúsilo 33% mladých ľudí /vek 15-26 r./, 15,2% mladých žije iba s jedným rodičom, 20% mladých ľudí nemá zmysel života, 60% mladých narkomanov si myslí, že majú drogu pod kontrolou, 1,9% mladých ľudí zažilo psychické alebo fyzické týranie, 3,8% mladých dievčat niekto nahováral na sexuálne služby za peniaze. Ako pomôcť týmto mladým? Jeden môj známy mi po vypočutí našej mládežníckej relácie povedal zhruba toto: „Škoda, že je to vaše vysielanie veľmi nábožné. Vždy tam na konci stojí Boh. A to sa mi nepáči.“ Ale v podstate je to aj v živote tak - vždy to nakoniec skončí u Boha. V Ježišovi Kristovi je totiž koniec každého

prázdného života, každej depresie. Mojou modlitbou je, aby cez každú z relácií World Rádia prehovoril k poslucháčovi Duch Boží. Teraz vám priblížime náplne relácií v auguste a septembri:

12. 8. ZÁVISLOSŤ NEZÁVISLÝCH. Citová závislosť, ba priam citové vydieranie - opakom je snaha neviazať sa do manželstva alebo dlhodobého vzťahu. Skúsenosti viacerých ľudí na túto tému. Ako sa nestať závislým na sebe samom a stať sa skutočne nezávislým?

19. 8. CHCEM SA VRACÄŤ DO REALITY. Príbeh dievčaťa, ktoré sa bláznivo zamilovalo do chlapca, ktorý jej pritom ani slovom nepovedal, že ju má rád.

26. 8. SYNTETICKÉ DROGY - umelá radosť zo života? Krátka exkurzia históriou umelých drog, situácia v Európe, skúsenosť môjho /nebohého/ priateľa - narkomana.

2. 9. HLADANIE ZÁŽITKOV. Ľudská duša túži po zážitkoch. Hľadá napätie, dobrú náladu, ale aj eufóriu a mimozmyslové zážitky. Hľadajú blaho, ktoré sme vraj prežívali ešte predtým, ako sme sa telesne narodili ... a nevie nič o znovuzrození.

9. 9. ZÁPLAVA INFORMÁCIÍ. Informácie, ktoré na nás chľúia médiá, sú pre nás často úplne zbytočné. Ako ich však rozoznať? Informačná úzkosť a problémy s rozhodovaním. „Múdrosť je iba naháňanie vetra“ /Šalamún/. Rozhodovanie rozumom a srdcom.

16. 9. VIRTUÁLNA REALITA = UMEĽÁ PRAVDA. Dnešné počítače dokážu vytvoriť - tzv. namodelovať dokonalú ilúziu reality. Šetrí sa čas a peniaze veľkých podnikov. No človeka pozná dokonale len Boh.





23. 9. POČÍTAČOVÍ A DUŠEVNÍ PIRÁTI. Počítačové lúpeže predstavujú neuveriteľne veľký zdroj peňazí. Keď ide o veľké príjmy, ľudia sa neštítia ničoho, padajú akékoľvek zábrany. Ani my nie sme „nedobytní“, a pritom sme lákavá korisť ...

30. 9. ČLOVEČE, NEPOZNÁM ŤA! Počítače a rôzne vedecké metódy pomáhajú spoznať identitu človeka, nech by sa akokoľvek mas-koval.

Trans World Radio /TWR/ je medzinárodná kresťanská rozhlasová spoločnosť, ktorá pôsobí v 150 krajinách sveta. Zvesť evanjelia vysiela v 143 jazykoch cez 12 vysielačov. V Európe vysiela zo staníc v Monte Carle, Tírane, Štetíne, Moskve, Tbilisi, vo Francúzsku a Taliansku. TWR vysiela aj

prostredníctvom satelitu ASTRA a je prenášané cez internet /www.twr.sk/. Je medicirkevnou kresťanskou misijnou spoločnosťou, ktorá vo svojej práci uplatňuje princípy kresťanskej jednoty a tolerancie. Na Strednom Slovensku nás môžete zachytiť dvakrát do týždňa - v pondelok a vo štvrtok na frekvencii rádia LUMEN /93,3 MHz, 102,9 alebo 104,4 MHz/ o 18.30-19.00.

Do ďalších chvíľ na tejto zemi vám všetkým prajem veľa síl od nášho Pána Ježiša Krista. Ďakujem vám všetkým za modlitby za túto prácu, za rozosievanie Božieho Slova po Slovensku, ale aj ďalej. S priáním Božieho požehnania Marián Možucha, TWR - Slovakia, kresťanská rozhlasová spoločnosť, Banšelova 17, 821 04 Bratislava */v.r./*



### VIETE O TOM, ŽE:

**Dňa 18. augusta 1998** o 18. 00 bude ako zvyčajne v tretí utorok mesiaca sv. omša pre mládež v kaplnke Bojnického zámku.

Vo štvrtok **20. augusta** po večernej sv. omši vo farskom kostole o 18.30 bude TAIZÉ adorácia našej mládeže.

Od **19. 8. - 22. 8. 1998** náš zbor NÁDEJ pôjde na kondično-duchovné sústre- denie do farského centra v Bytči.

V pondelok **24. augusta 1998** na sviatok sv. Bartolomeja, apoštola pri večernej sv. omši o 18.00 vo farskom kostole sa budeme modliť za všetkých obetavých spolupracovníkov nášho farského časopisu Bartolomej.

**Dňa 25. 8. 1998** na sviatok sv. Jozefa de Calasanz, kňaza budú mať naši piaris- ti tradičnú slávnosť.



### Z REDAKČNEJ POŠTY

Srdcami spojení v láske príjmu sviatosť manželstva dňa 22.8.1998 o 15.00 h. v rímsko-katolíckom kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi Patrícia Karšayová a Peter Peszeki zo spoločenstva našej mládeže. Celá redakcia im praje veľa Božieho požehnania, lásky, porozumenia, rodinnej pohody a vzájomnej opo- ry po všetky dni spoločného manželského zväzku.



## KREŠŤANIA VO SVETE

### */Liturgia horarum, druhé čítanie v stredu po piatej veľkonočnej nedeli/*

Krešťania sa nelíšia od ostatných ľudí ani krajom, ani rečou, ani spôsobom života. Lebo neobývajú vlastné mestá, nepoužívajú nijakú osobitú reč, ani nežijú nejakým nápadným životom. Toto učenie nevynašli oni dajakým rozumovaním alebo úsilím bádavých ľudí, ani nehája ľudskú náuku, ako niektorí. Obývajú aj grécke aj barbaské mestá, podľa toho, ako komu určil osud. V obliekaní a strave, ako aj v ostatných oblastiach života sa držia domorodých obyčají, no ukazujú obdivuhodný, ba podľa všeobecnej mienky až neuveriteľný životný postoj. Bývajú vo svojej vlasti, ale ako cudzinci. Všetko majú s ostatnými spoločné ako občania, a všetko znášajú ako prišelci. Každá cudzia krajina je ich vlasťou, a každá vlasť cudzinou. Ženia sa ako ostatní a plodia deti, ale nemlúvňatá neodhadzujú. Stôl majú spoločný, ale lôžko nie. Sú v tele, ale nežijú podľa tela. Bývajú na zemi, ale svoj domov majú v nebi. Vydané zákony poslúchajú, a svojím životom prevyšujú zákony. Všetkých majú radi, a všetci ich prenasledujú. Nepoznajú ich, a predsa ich odsudzujú. Zabíjajú ich, a oni ožívajú. Sú žobrákmi, a predsa mnohých obohacujú. Všetko im chýba, a pritom všetkým oplývajú. Potupujú ich, a v potupe získavajú slávu. Kazia im povesť, a vydáva sa svedectvo o ich spravodlivosti. Nadávajú im, a oni žehnajú. Urážajú ich, a požívajú úctu. Hoci robia dobro, trestajú ich ako zločincov. Keď sú trestaní, radujú sa, akoby ožívali. Židia proti nim vedú vojnu ako proti cudzincom a pohania ich prenasledujú. Ale tí, čo ich nenávidia, nevedia povedať príčinu svojho nepriateľstva.

Jedným slovom, čím je duša v tele, tým sú krešťania vo svete. Duša je rozptýlená po všetkých údoch tela, krešťania po mestách sveta. Duša býva v tele, ale nie je z tela: aj krešťania bývajú vo svete, ale nie sú zo sveta. Neviditeľná duša je uzavretá vo viditeľnom tele. Aj krešťanov vidieť vo svete, ale ich nábožnosť je neviditeľná. Telo nenávidí dušu a bojuje proti nej, hoci mu ona nekrivdí tým, že mu bráni oddávať sa pôžitkom. Aj svet nenávidí krešťanov, hoci mu nerobia krivdu, len preto, že sa stavajú proti rozkošiam. Duša miluje telo, hoci ju ono i jeho údy nenávidia. Aj krešťania milujú tých, čo ich nenávidia. Duša je uzavretá v tele, ale ona udržiava telo. Aj krešťanov drží svet ako vo väzení, no oni udržujú svet. Nesmrteľná duša prebýva v smrteľnom stánku. Aj krešťania putujú uprostred porušiteľných vecí, ale očakávajú nebeskú neporušiteľnosť. Duša sa krotením v jedle a pití stáva lepšou. Aj krešťania vystavení mukám deň čo deň vzrastajú počtom. Boh ich postavil na také význačné miesto, ktoré nesmú opustiť.



## VESELO A VÁŽNE:

### VÁŽNE

Vonkajšia skromnosť veľmi podporuje vnútornú a prispieva k duchovnému pokoji a vyrovnanosti.

Výsmech je najhoršou urážkou, ako možno slovami uraziť blížneho.

Chráňme sa duševnej úzkosti. Je to mor pre nábožnosť.

Pokora, ktorá sa protiví láske, nemôže byť pravá a úprimná.

Navykajme si mať srdce pozorné a podajné, ochotné vyhovieť v tom, čo je dovolené.

*Z myšlienok sv. F. Saleského*

### VESELO

Pri Dunaji: Pán Pupček sa pýta skrčeného pána: - Stratili ste niečo? - Áno, okuliare mi spadli do Váhu. - Chceli ste povedať do Dunaja? - Vidíte, ako je to, bez okuliarov dobre nevidím ...

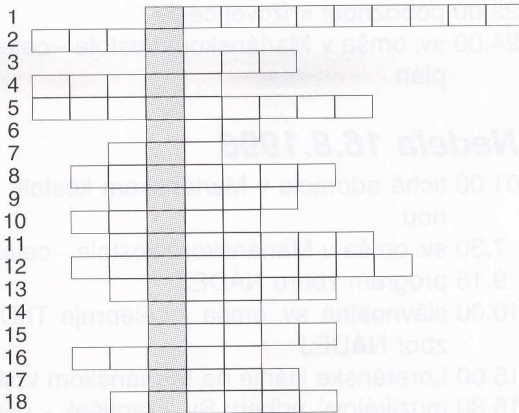
V parku: Na lavičke sedí dedko. Okoloidúci novinár sa pristaví a položí mu otázku: - Čomu vďačíte, že ste sa dožili tak vysokého veku? - Nuž, pán môj, hlavne tomu, že som ešte nezomrel ...

Lahkoatletický tréner vysvetľuje svojmu zverencovi: - Kolkokrát ti mám hovoriť, že tých šesťnásť metrov musíš skákať na trikrát a nie naraz, pretože je to trojskok?

*Pripravil Emil Ochat*

### TAJNÍČKA

1. Sv. omša inak
2. Božie ... /sviatok 11. júna/
3. Boh stvoril muža a ...
4. .... Magdaléna
5. Jedna zo sviatostí ....
6. Mesiac zasvätený Panne Márii ...
7. Sídlu pápeža
8. Kde bol ukrižovaný Pán Ježiš
9. .... Egyptský
10. Viera, nádej a ...
11. Najsvätejšia ...
12. Sv. Anton ...
13. Rehol. sestra, oslovovaná Matka ...
14. Postavil koráb
15. Keď prídeš do neba, staneš sa ...
16. Patrón stratených vecí je ...
17. Marcelino chlieb a ....
18. Chrám Boží



Správne riešenie osemsmernovky z čísla 7/98 je: „Boh je nekonečná láska“. Cenu pošleme a blahoželáme Michaele Fořtovej, V. Benedikta 10/6, Prievdzka.

### BARTOLOMEJ - časopis prievdzskej farnosti

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievdzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievdzka, tel.: 0862/422 801. Redakčný kruh vedie Ing. Katarína Thomayová. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Náklady na tlač: cca 6,- Sk. Tlač: **PATRIA I., spol. s r. o. Prievdzka**. Tlač je registrovaná Okresným úradom v Prievdzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

# **PROGRAM PÚTE V PRIEVIDZI NA SLÁVNOSŤ NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE 15.8.-16.8.1998**

## **Sobota 15.8.1998**

- Sv. omše: Farský kostol 7.30, 9.00 - večerná na Mariánskom vršku  
Mariánsky kostol 18.00 - vonku /spovedanie od 17.30-22.00/  
Piaristický kostol 6.45 a 18.30
- 17.00 odchod sprievodu so sochou Panny Márie z parkoviska pred fary  
17.30 modlitba sv. ruženca - mládež  
18.00 sv. omša - celebruje dp. Ján Bednár, dekan, spieva zbor SKALKÁČI z Partizánskeho
- 19.00 program zboru SKALKÁČI  
19.30 program zboru NÁDEJ  
20.15 program zboru BARTOLOMEJČATÁ  
21.00 program zboru PRAMEŇ  
21.30 modlitba sv. ruženca - spievaný = mládež  
22.00 program hudobnej skupiny SPRAY  
23.00 pobožnosť krížovej cesty  
24.00 sv. omša v Mariánskom kostole - celebruje dp. Ing. Michal Slašťan, kaplán

## **Nedeľa 16.8.1998**

- 01.00 tichá adorácia v Mariánskom kostole pred vyloženou Sviatosťou oltár-  
nou
- 7.30 sv. omša v Mariánskom kostole - celebruje dp. Anton Eliaš, kaplán  
9.15 program zboru NÁDEJ
- 10.00 slávnostná sv. omša - celebruje ThDr. Ľubomír Stanček, CM, spieva  
zbor NÁDEJ
- 15.00 Loretánske litánie na Mariánskom vršku  
15.30 muzikálový príbeh: Sv. František - divadelná skupina AVE a hudobná  
skupina SPRAY
- 16.15 športové popoludnie mládeže na Mariánskom vršku  
17.15 vo farskom kostole akadémia zboru zo SEBEDRAŽIA  
18.00 sv. omša vo farskom kostole - celebruje dp. Ing. Michal Slašťan, kaplán,  
spieva zbor zo SEBEDRAŽIA
- Ako zvyčajne zbierka z mariánskej púte v sobotu večer a v nedeľu na  
Mariánskom vršku i pri večernej sv. omši vo farskom kostole bude venovaná  
na výstavbu nového kostola na sídlisku Zapotôčky v Prievidzi.